

Det har virkelig betydet et løft og en opkvalificering af ligestillingsarbejdet.

Kl. 12.35

Til efteråret afholder jeg en konference, hvor alle de involverede i mainstreamingarbejdet kan mødes for at udveksle erfaringer, og den store udfordring bliver nu at udvikle strategien fra enkeltprojekter til at være et generelt princip i forvaltningen.

Men perspektiv- og handlingsplanen viser ikke kun, at flere ministerier nu har deres egne ligestillingsprojekter. Man vil også bemærke, at mange af ligestillingsinitiativerne foregår i samarbejde mellem flere ministerier, og regeringen lægger dermed op til en bredere og mere tværministeriel ligestillingsindsats, og jeg vil gerne give nogle eksempler:

Der er gennem flere år foregået et tæt samarbejde mellem ligestillingsministeren og arbejdsministeren, og det arbejde fortsætter nu mellem mig og beskæftigelsesministeren. Vi samarbejder om virksomhedsnetværket, om ligeløn, om kønsarbejdsdeling, om ligelønsprojekter i både nordisk og europæisk regi samt om en undersøgelse af mulighederne for at udvikle en mere fleksibel livsarbejdstid. I alle disse projekter vil vi også være i dialog med arbejdsmarkedets parter.

Et andet tværministerielt initiativ, jeg har overtaget fra den tidligere regering, og som jeg synes lavede meget godt ligestillingsarbejde, hvorfor jeg også har været lidt ked af tonen i dag, er den arbejdsgruppe, der nu igennem 2 år har arbejdet dels med vold mod kvinder, dels med handel med kvinder.

Arbejdsgruppen består af repræsentanter fra Justitsministeriet, Indenrigsministeriet, Sundhedsministeriet, Integrationsministeriet og mine egne to ressortområder: Socialministeriet og ligestillingsafdelingen.

Handlingsplanen om vold mod kvinder er udsendt i marts, og der er blevet afsat omkring 50 mio. kr. til en styrket indsats på området; en handlingsplan mod handel med kvinder forventes at komme til sommer.

Jeg vil godt lige kommentere bl.a. fru Anne Baastrups indledning af sin ordførertale om vold mod kvinder, hvor jeg, sidst vi havde debat om ligestillingsredegørelsen, sagde, at vold mod kvinder ikke var et ligestillingsproblem, det hørte ikke hjemme dér. Men nu er den socialistiske ordfører glad for, at jeg er blevet klogere. Det er også fuldstændig rigtigt, det kan man heldigvis blive.

Jeg vil så dog sige, at jeg faktisk mener, at jeg havde ret i min kritik, sidst vi diskuterede redegørelsen, for der var simpelt hen ikke engagement nok fra Justitsministeriets side i det udspil, der lå. Det synes jeg vi har fået nu med den handlingsplan, der er sendt på gaden, hvor jeg godt vil nævne nogle af de styrkelser, der er kommet ind i forhold til det oprindelige udspil.

Det er en vurdering af, om man kan bruge østrigsmodellen, som betyder, at man fjerner manden fra hjemmet; at der er kommet overfaldsalarmer på, så kvinder, der er i en truet situation, nemt og hurtigt kan tilkalde politiet; at der er sket en styrkelse af politiets indsats i efterforskningen af voldssager, det, som fru Anne Baastrup ikke vil have, man kalder husspektakler, men direkte vold mod kvinder, og det skal det også hedde.

Der er kommet et nyt og godt engagement, måske fordi der er kommet en kvindelig justitsminister, som der bestemt var behov for, for at handlingsplanen kunne få den tyngde, der var behov for, at den skulle have.

Også med hensyn til ligestilling mellem kvinder og mænd med etnisk minoritetsbaggrund er der tale om et tværministerielt samarbejde med en vis kontinuitet. På dette område arbejder jeg nu sammen med Integrationsministeriet, og vi har bl.a. planer om at iværksætte forskellige initiativer mod tvangsægteskaber, et andet uhyrligt overgreb på mennesker.

Som man kan høre, arbejder regeringen på flere områder videre med tværministerielle initiativer, der blev sat i værk under den foregående regering. Men i perspektiv- og handlingsplanen introducerer vi også flere nye samarbejdsflader, der er bygget op omkring nye ligestillingspolitiske indsatsområder. F.eks. har jeg inviteret indenrigs- og sundhedsministeren samt fødevarerministeren til at deltage i et fælles projekt om køn og sundhed.

Desuden er der måske ikke ganske overraskende etableret et samarbejde mellem ligestillingsministeren og socialministeren, f.eks. arbejder de to ressortområder sammen om flere konferencer til EU-formandskabet. Vi afholder en konference om sammenhængen mellem pasningsfaciliteter og beskæftigelse, en konference om handicappede, hvor der også er et kønsperspektiv, og sammen med beskæftigelsesministeren også en konference om det rummelige fællesskab.

I Socialministeriet nyder man også på flere felter godt af samarbejdet med ligestillingsafde-